

Naturfoto i sydost

Nr 4 – 2024, Höstnummer

Innehåll Naturfoto i Sydost nr 4 -2024, höst

Höstens visentspårning, av Tommy Svensson, sid 3-5

Sommarrapport från Karin, av Karin Sandström, sid. 6-10

Bilder från ”in på knuten” av Jan-Olof Olsson, sid. 10-14

Sommarhälsningar från Iréne av Iréne Fridh, sid. 14-20

Minnenas skog av Tommy Svensson, sid. 20-22

Vandring på Eriksberg av Leif Gustafsson, sid. 22-24

Test av tre kombos för fågelfoto del 2 av Tony Svensson, sid. 24-36

Andalusien 4-11 maj 2024 av Tony Svensson, sid 36-53

OBS. Viktigt att tänka på vid inskick av material

Skicka ALLTID bilder som bilaga i mailen. Om man skickar bilderna utan att bifoga som bilaga så blir bilderna mindre än halva upplösningen och går därmed inte att publicera i fullbredd med bra resultat.

Behärskar du inte att selektivt skärpa dina bilder så skicka hellre originalbilden eventuellt beskuren och utan pålagd skärpa vid export från t.ex. lightroom (kolla dina exportinställningar om du använder liknande program som lightroom som exporterar bilder).

Håll koll på din arbetsfärgrymd och inställningen för export gällande färgrymd. Se ALLTID till att du exporterar och skickar bilder i färgrymden **S-RGB** när du skickar bilder hit. Vet du inte hur man gör så skicka alltid original.

Naturfoto i Sydost är ett digitalt magasin för medlemmar i Naturfotogrupp Sydost. Det kommer ut 4 nummer per år och medlemmar kan bidra med bilder och artiklar genom att skicka dessa till tonyeagle55@hotmail.com så hjälper jag (Tony) till med formgivning och anpassning till magasinsformatet. Det går bra att skicka in sitt reportage som en wordfil (eller liknande) med eller utan inklistrade bilder men skicka även bilderna separat. För att inte reportagen ska bli för stora (räknat i MB) så se till att förminska (och efterskärp bilderna) till max 3000 pixlar på längdsidan innan du klistrar in dem i textfilen (1500 pixlar för bild som är en halvsida bred). Vet du inte hur man gör så skickar du bara bilderna som de är **utan att klistra in dem i dokumentet** så fixar jag det plus optimering av bilderna. Glöm bara inte att skriva en notis i texten var bilderna ska sitta i din textfil. **OBS skicka inte berättelser och reportage som PDF-filer och som sagt, klistra inte in bilder i worddokument annat än att de också skickas separat.**

Nästa nummer kommer i februari och det blir förstås ett vinternummer med blandat innehåll. Bilder och texter önskas från medlemmarna. Även äldre bilder önskas, gärna med en liten historia där till. Reportage om höstfotografering av valfri genre önskas till nästa nummer liksom tillbakablickar från det gångna åren och sommaren som gick!

Omslagsbild: grön vårtbitare, foto: Karin Sandström

PS. Var gärna noggrann med att se till att era bilder exporteras eller sparas i färgrymden S-RGB innan de skickas, och att de skickas i formatet där längsta sidan är 2000 – 3000 pixlar. För bilder som ska visas i halvsidebredd 1000-1500 pixlar) Det sparar mycket tid vid redigering av layouten. (om du inte skickar oredigerade originalbilder)

I nästa nummer gör Johnnys actionhörna comeback och så blir det premiär för naturfoto-krönikan!

Höstens visentspårning

Text och foto: Tommy Svensson

Det är en underbar söndagsmorgon, så här i slutet av augusti. Lite kylig men ändå med en värmande sol. Morgonen började lovande med att vi kunde lokalisera två grupper av visenter, en i den norra delen och en i södra delen, samt några spridda individer på andra ställen.

Vi var ett tappert gäng som hade förhoppningar att kunna spåra upp de stora djuren, för att kunna uppleva dem på nära håll. Trots att vi visste var de höll till, fick vi dock snabbt lära oss hur kvickt och tyst visenter kan förflytta sig, trots sin storlek, utan att vi ens upptäckte det. Först försökte vi med den gruppen som uppehöll sig ute på västra udden. Medan vi smög för att få vinden åt rätt håll, hade de känt av vår närhet och passade på att försvinna innan vi kom fram där de hade uppehållit sig. Senare gjorde vi ett nytt försök med mödrar gruppen med kalvarna, där även den vresiga tjuren var med. De fanns i den norra delen. Vi hittade en vaksam flock som höll koll på oss en stund innan de också försvann. Tillslut var vi tvungna att använda bilen för att hinna i fatt dem när de bestämde sig för att komma fram och äta uppe vid markaledet. Trots vår lite strapatsrika vandring i visenternas spår, kunde vi ändå njuta av den vackra naturen i morgonsolen, känna dofterna i naturen. Vi fick höra och se mängder av fåglar och djur här ute som inte alltid är så lätt att upptäcka annars. Vi såg också några ståtliga kronhjortar som börjar förbereda sig för årets höjdpunkt - *Kronhjortsbrunsten*.

Jag garanterar att morgontröttheten försvinner direkt när man står på knä och fotograferar, öga mot öga med en uppvaktande vresig visenttjur endast trettio meter bort i det djupa gräset. Hans blick säger allt. Då stannar tiden...

Har aldrig bevittnat en sådan kraftuppvisning. Krafsar i marken, urinerar samtidigt och avslutar med att stänga trädet”. Av förklarliga skäl blir inte bilderna så värst skarpa längre!!!!.

Forsärlan ser man inte varje dag!

Sommarrapport från Karin

Text och foto: Karin Sandström

Det har varit en bra och variationsrik sommar avseende väder och vind. Våren var ganska torr men vartefter sommaren framskred blev det mer regn och det har gynnat förekomsten av fjärilarna. Det har ju märkts också att efter regnet och värmen så har fler olika fjärilar synts till. Dock inga sällsyntheter men glad för de som fångats på bild.

Var uppe vid Listersjöarna i juli och fick syn på storlommen. Blommande näckrosor förgyllde den stilla sommarkvällen.

I juli blev det en färd ner till Maglarp i Skåne och biätarna intill skjutbanan. Det var mycket väl arrangerat var vi med kamera fick vistas och sedan var bara att vänta på de snabba fåglarna som flög omkring. Där häckade både biätare och backsvalor i samma grustäckt. Biätarna var då mest aktiva med att försöka locka ut ungarna från bohålan så det var väldigt mycket läten/chattar i samband med det. Såg dock ingen som de lyckades locka ut just då men det fanns redan juvenila biätare som flög omkring.

Såg vråkar och glador vid skördetröskningen, jag vet inte om ormvråkar ryttrar ibland.

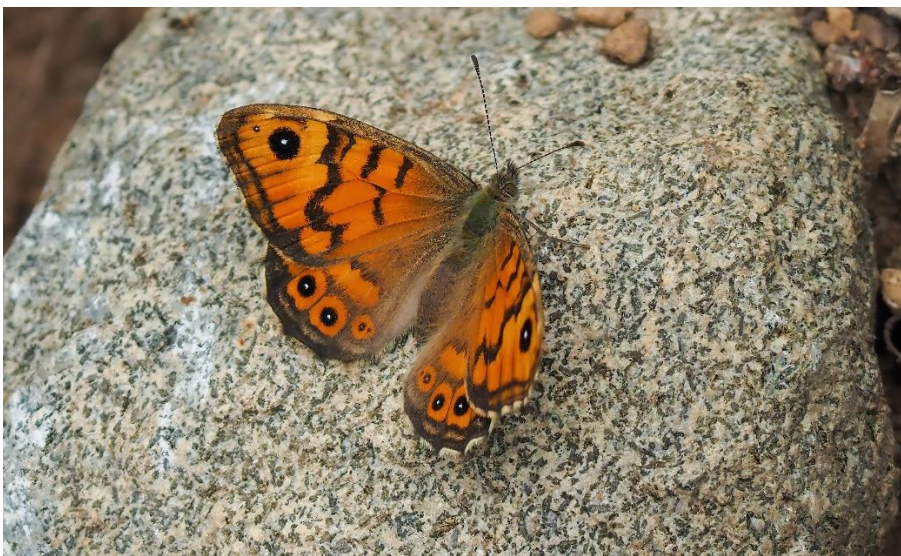
Lagom med värme och regn är nog alltid bäst för naturen.

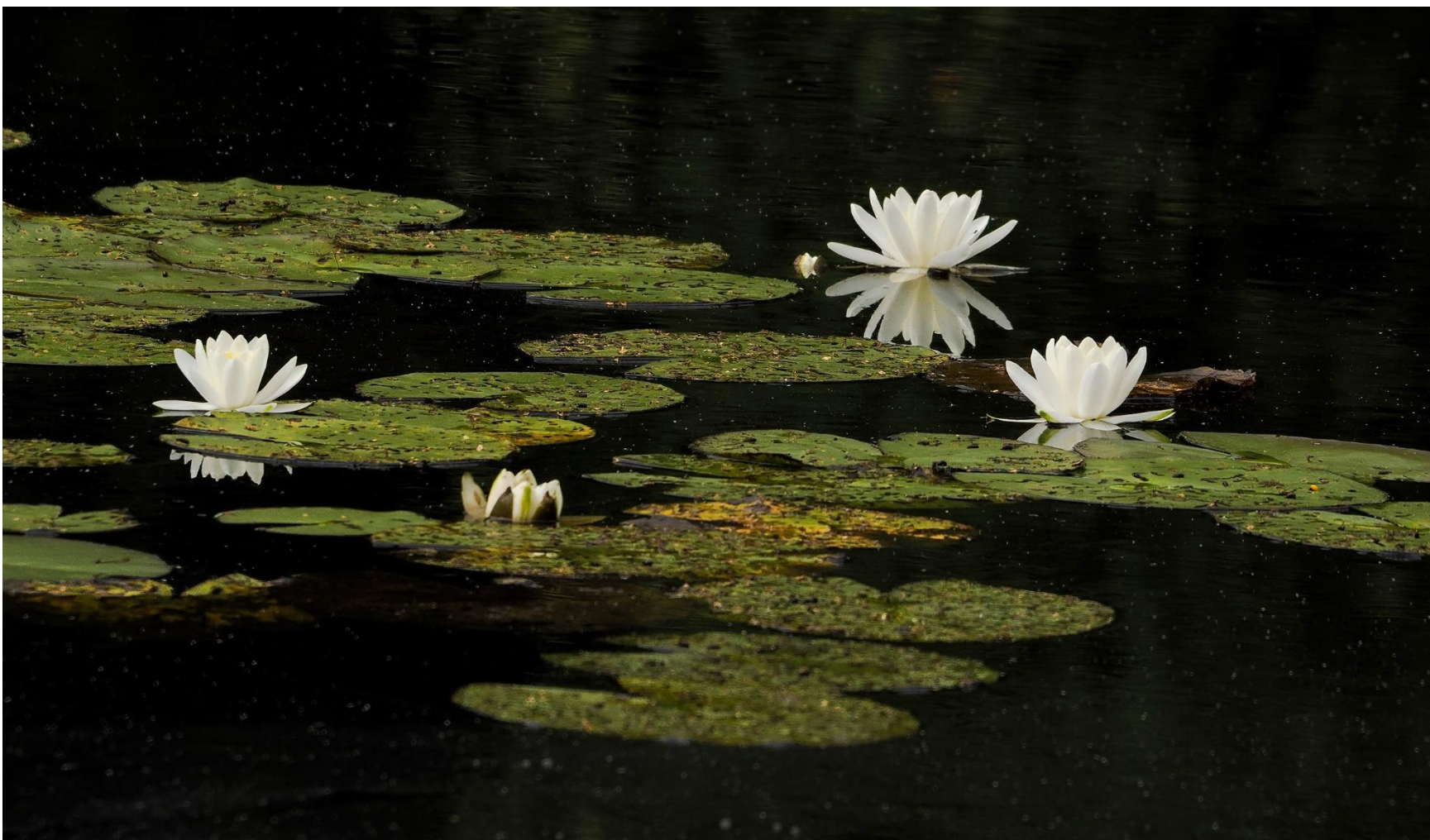
Eksnabbvingen är en doldis som förekommer allmänt i Blekinges blandlövskogar med inslag av ek.

På många håll i landskapet var det ont om blåvingar i år.

Svingelgräsfjärilen har en vacker djuporange grundfärg.

Vita näckrosor mot en mörkbakgrund gör sig extra bra.

*Storlommen
häckar på
många håll i
våra sjöar.*

Hungriga ungar kräver mycket mat!

Mask och småkryp är något som den här lilla krabaten gillar.

Och visst kan
ormvråkar ryttla!

Den gröna vårtbitaren är en riktig bjässe.

Enstaka aftonfalkar kan dyka upp under sensommaren...

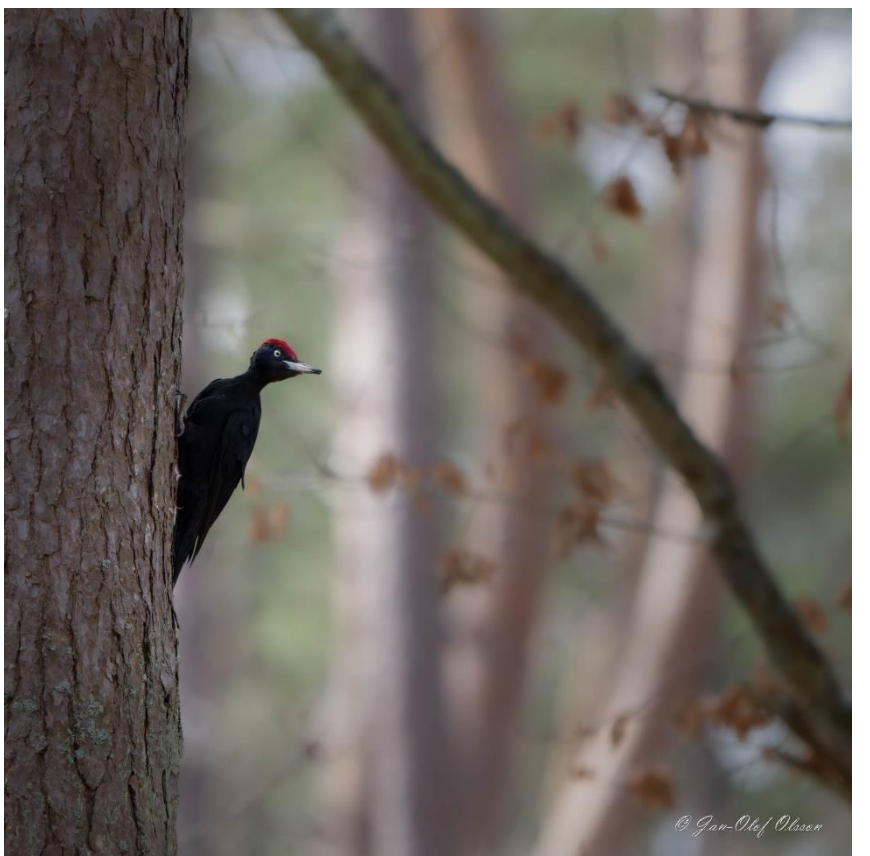
Bilder från ”in på knuten”

Text och foto: Jan-Olof Olsson

På grund av ett stort jobb på vårt hus där vi bl.a. renoverat taket under sommaren har det inte funnits tid till några vidlyftiga fotografiska utsvävningar. Men jag har ju ändå fotat en del på hemmaplan. Här ett axplock med bilder från våren och sommaren.

Urvalet av bilder kan kanske kännas lite spretigt men den röda tråden är att alla bilder är tagna i närområdet, inom 300 meter från vårt hus på Sturkö. Så även om man inte har tid eller möjligheter till några längre fotoresor eller utflykter så finns det motiv alldeles runt knuten.

© Jan-Olef Olsson

Sommarhälsningar från Iréne

Text och foto: Iréne Fridh

Några bilder på biätarna i Maglarp som vi, Karin och Iréne, besökte i slutet av juli. Det var väldigt roligt att se när föräldrarna lockade på ungarna.

© Iréne Fridh

Några ungar hade redan flugit ut men en del var mer svårflörtade trots alla godsaker som föräldrarna hade i sina näbbar när de flög förbi boet. Kan man locka med ett påfågelöga?

Eller kanskje med en amiral?

Kanske fungerer det bedre med en mosaiktrollslända?

Dags att vila lite!

© Irene Fridh

Lika bra att fortsätta!

Och så kommer lite bilder från en havsörnsshow på Stenshamn som jag besökte de sista dagarna i augusti, men vi börjar med en gråhäger som hade fiskelycka.

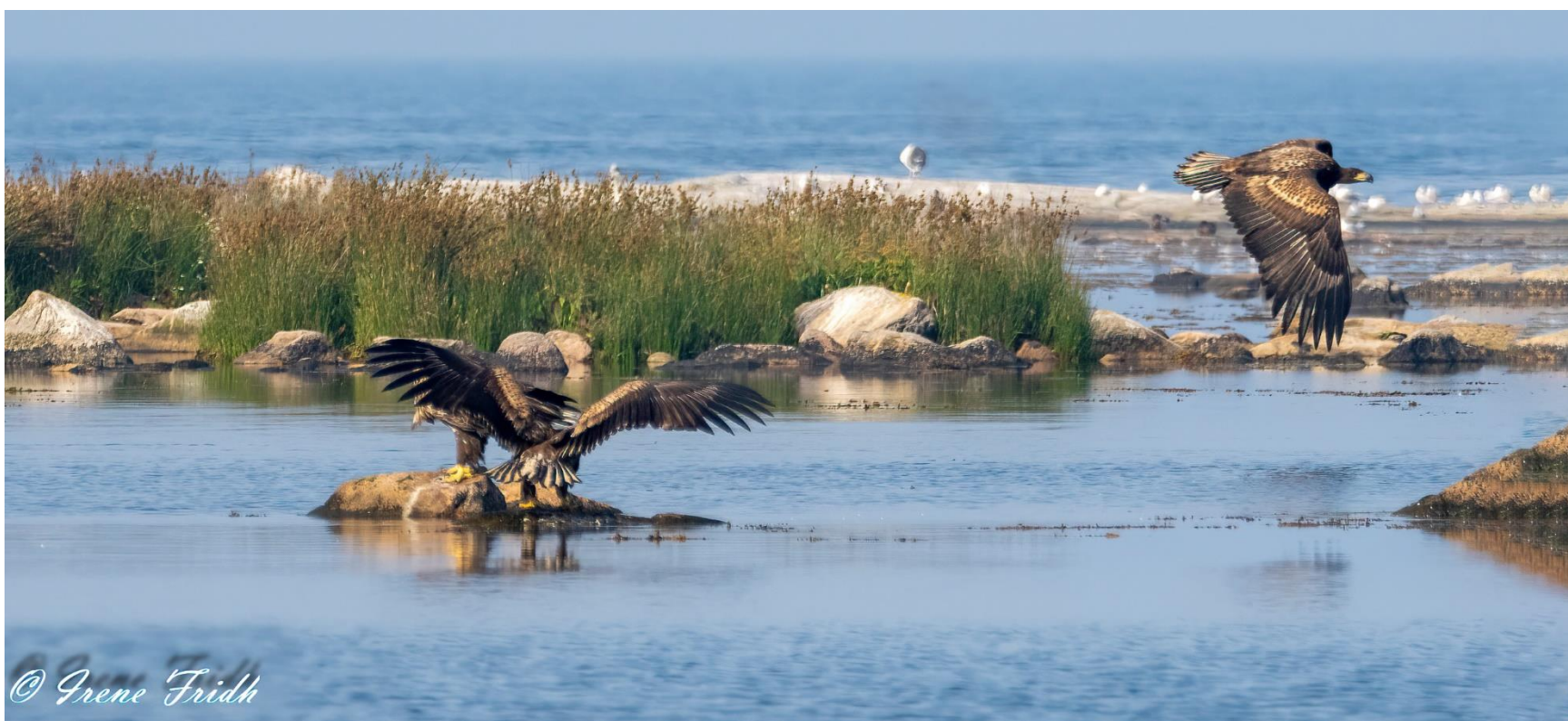
Men vad ser jag på Skäret? Jo tre Havsörnar. Det är långt borta och havsörnar brukar kunna sitta en god stund o spana, så jag beslutar att gå hämta en förlängare till objektivet. På vägen tillbaka till örnnästet ser jag en annan gråhäger i lite solljus.

Örnarna sitter kvar när jag kommer tillbaka men solen har gått upp mer och bilderna blir inte så bra så jag försöker smyga mig lite närmare ut på hållarna.

Jag kommer en bit närmare, men rätt var det är kommer en örn farande och fångar en fisk och sätter sig på en sten och mumsar.

Tre örnar på en sten är lite trångt och den tredje örnen blev bortkörd hela tiden trots sina många framstötter.

© Irene Fridh

© Irene Fridh

En fjärde örn kom och cirkulerade över dem men den insåg nog att det var lika bra att försvinna så den drog öster ut. Örnarna på bilderna är i olika åldrar där den med den vita stjärten är äldst. Övriga är årsungar eller födda förra året.

Vilket skådespel jag fick så där på morgonkvisten!

© Irene Fridh

På Stenshamn såg jag också lite vadare. Svartsnäppa längst till vänster och rödbena? och roskarl till höger.

MINNENAS SKOG - *Vandring i Ryfors Gammelskog*

Text och foto: Tommy Svensson

Här såg jag mina första Linneor i en solstrimma mellan de enorma jättarna i min ungdom. Och nere vid ån häckade de vackra forsärlorna. Målet idag var att återuppleva dessa minnen och förhoppningsvis att kunna dokumentera lite med åtminstone någon bra bild.

Att vandra i Ryfors Gammelskog är som att befinna sig i en levande tavla av John Bauer's trollskog. Skillnaden är att i verkligheten ligger här kullfallna jätteträd överallt, det gör det ju inte i hans tavlor. En del av träden är väldigt gamla, flera hundra år. Överallt hörs spillkråkornas läten. Här finns även större och mindre hackspett och gröngöling, men den viktigaste karaktärs fågeln är utan tvekan den tretåiga hackspetten. Den skulle jag gärna vilja se. Tydligen är den lättast att se vintertid.

Här finns även bl.a. större och mindre korsnäbb och mängder med andra skogslevande små fåglar. I ån som gränsar till reservatet häckar forsärlor och andra vattenlevande fåglar. I norra delen, utanför reservatet, finns en sumpalskog, som påminner mig bitvis om Bialowieza nationalpark i Polen, bara det!!

Gammelskogen i Ryfors är dock ingen riktig urskog, men den har fått stå orörd några hundra år och tanken är att de gamla bestånden av gran och tall skall få utvecklas mot urskog med tiden. Den enda mänskliga påverkan här är att man röjer stigarna så det skall gå att komma fram. Numera är skogen ett 35 hektar stort naturreservat med urskogskaraktär. Från början ingick den som en del av den 375 hektar stora engelska landskapsparken som anlades här i Ryfors på 1880-talet.

Om ni är någon gång i närheten av Jönköping, rekommenderar jag en avstickare till Ryfors Gammelskog. Den är väl värd en omväg.

Nere vid ån försökte jag fånga ett gäng av de små blåmesarna som kalasade på insekter i alarna. Det var bara rena turen att hinna få in dem i kameran innan de försvann lika snabbt.

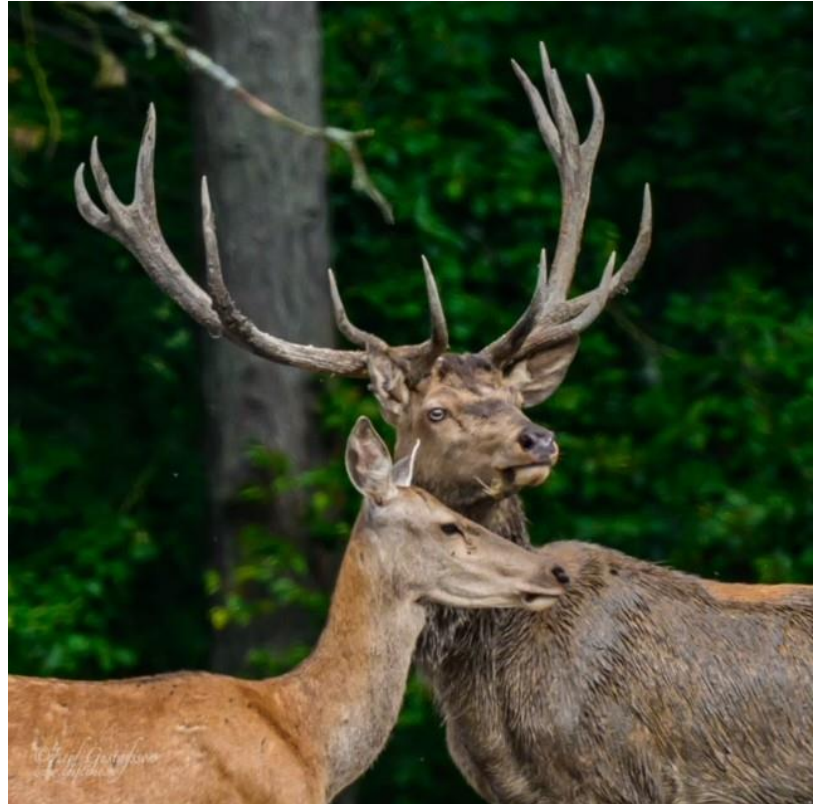
Som på beställning fick jag äntligen se forslärlorna igen, men de var snabba så det var svårt med inställningarna här också. Forsärlan kallades förr gråärla efter färgen på ryggen-

Vandring på Eriksberg

Text och foto: Leif Gustafsson

Söndagen den 18 augusti hade jag förmånen att fotvandra med Tommy i Eriksbergs naturreservat. Efter en del letande så fick vi se dovhjort, kronhjort, davidshjort, mufflonfår, visenter och vildsvin. En dag med fantastisk fina naturupplevelse.

Test av tre kombos för fågelfoto ELLER ”Jakten på brännvidd och större fåglar i bilden”, del 2

Text och foto: Tony Svensson

Vi har nu kommit till del två av denna artikeln. Nu ska det redovisas lite resultat tagna i fält och inte på några statiska testtavlor eller provdockor. Bilderna som kommer att visas och redovisas i bildtexterna är alla tagna i somras ute på Udda Änne på Torhamns udde. Alla tre kombinationerna som togs upp i första delen (R7+100-500, R6 + 100 – 500 uppskalade samt R6 + 100-500 + 1,4 extender) användes flitigt och tillsammans tog ca 20 000 bilder varav knappt 1000 sparades (ca 5% som är en vanlig siffra då jag i stort sett alltid ligger mellan 4 - 9 % sparade bilder). Under fälttestet fick jag dessutom prova på autofokusen i skarpt läge och jag kan redan nu säga att det var skillnad på att köra med eller utan extender/konverter. Nu kör vi!

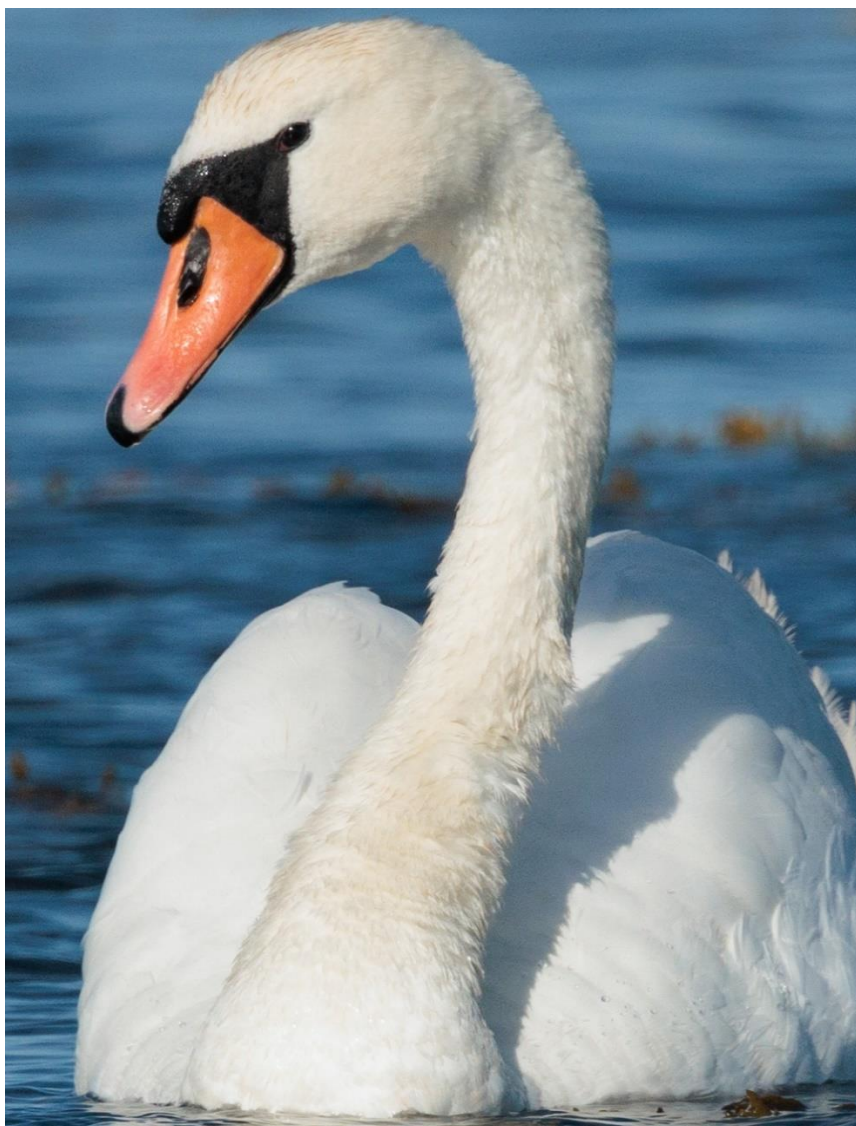
Roskarlen passerade ganska nära och var ingen match för R6:an och 100-500 mm. Träffprocenten för R6:an låg på mellan 80-90 % på flygande vadare, tärnor många andra arter.

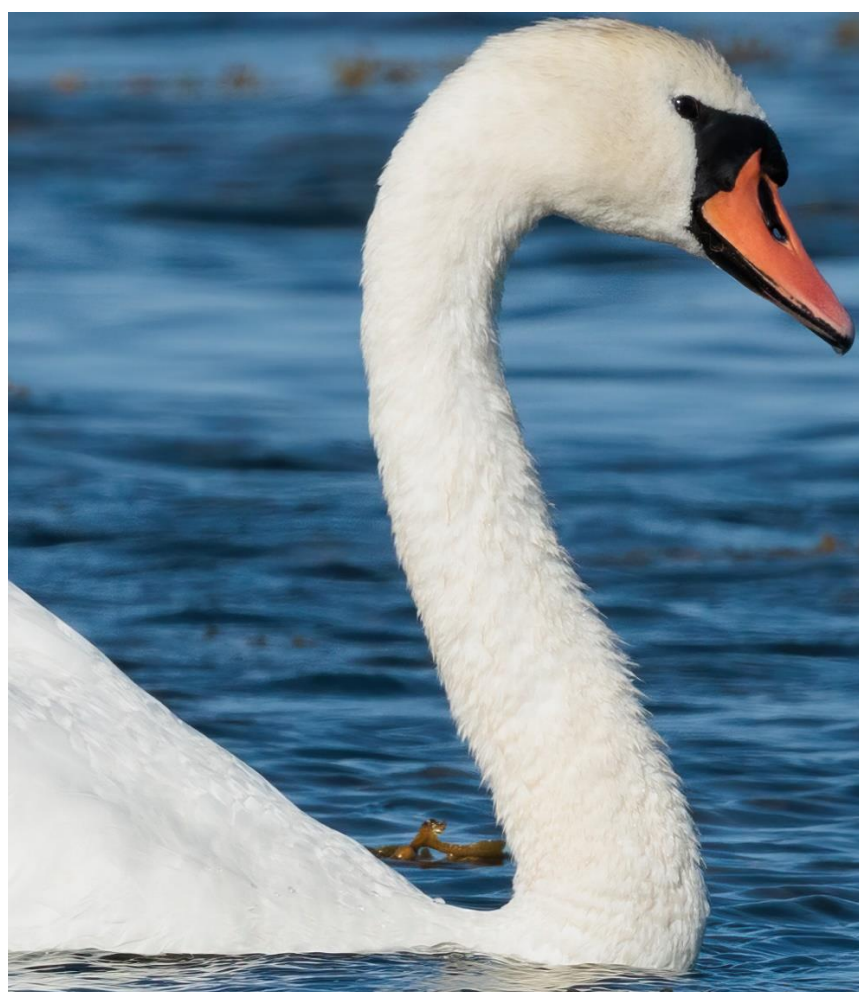
En lojt flygande dvärgmåsar på ganska nära håll gav i stort sett alla 40 bilder jag hann ta skarpa. Förstora gärna upp bilderna/sidorna i din pdf-läsare så du kan se vad du kan förvänta dig av de tre kombinationerna som presenteras. Här använde jag R6:an igen (ingen uppskalning med gigapixelprogrammet)

R6:an låste fokus väldigt bra på flygande och dykande tärnor. Vadarfåglarna gick också bra bara fotografen hann med i svängarna när de kom lite väl nära! Här en småtärna på jakt efter småfisk.

På den vänstra bilden användes telekonvertern RF 1,4 tillsammans med 100-500 @ 500 mm. Oftast blev skärpan acceptabelt bra tillsammans med konvertern.

Här användes enbart R6 tillsammans med 100-500. I efterarbetningen skalades bilden upp 41 % vilket ger samma förstoring som om jag använt RF 1,4. Det är inte lätt att se vilket som ger bäst resultat. Jag återkommer med andra fördelar med detta arbetssätt.

Här kommer några fler bilder tagna med RF 1,4-extendern/konvertern:

Häger

Kentsk tärna och storskrak nedan.

De flesta myrspovarna som jag såg under sommaren passade på att sträcka den dagen jag hårdtestade konvertern tillsammans med 100-500. Jag märkte ganska snabbt att träffprocenten var betydligt lägre än utan konvertern. Efter lite räknande när jag gick igenom de sparade bilderna kom jag fram till att jag fick väldigt nära dubbelt så många skarpa bilder när jag tog av konvertern. Autofokusen ville inte alltid hänga med i det snabba tempot som sträckande vadare kan ha. Träffprocenten låg mellan 35-45 % (När fotografen hann med!) vilket är ungefär hälften så mycket som med enbart R6:an.

Storspovar fotograferade med R6:an.

Strandskator fotograferade med R6 och konvertern RF 1,4. En annan nackdel med att sätta på en konverter är att man förlorar ljus och är tvungen att kompensera med högre ISO ifall man vill behålla de snabba slutartiderna! Med 1,4x-konverter förloras ett steg (50% av ljuset) och med en 2x-konverter förloras 2 steg (75% av ljuset). Detta gör att konverter bilderna med automatik blir lite brusigare om man vill fotografera med samma slutartider. För flygande fåglar rekommenderas 1/1600 s eller kortare tider för att frysa vingrörelser.

Här fotograferade jag en tornseglare utan konverter och skalade upp bilden 2x efteråt. Många gånger verkar det som om man t.o.m. får klart bättre resultat genom att fotografera utan konvertern och istället förstora i efterhand. Skulle jag använt en 2x konverter hade jag (förutom att jag fått väldigt långsam autofokus) behövt höja ISO från 1000 till 4000 för att få samma slutartid som kunde frysa den snabba tornseglaren!

Silvertärna med ungar fotograferade med R6:an och under en tärna fotograferad med Rf 1,4-konvertern.

En bra bit upp i luften bråkade två tärnor. Bilden visar fullbredd av bilden utan beskärning.

Jag beskar bilden och skalade upp den 2x i gigapixelprogrammet. Bättre än inget helt klart!

Även kustlabbarna dök upp till slut vid Udda Änne. Här fotograferad med R6:an utan uppskalning.

Men hur gick det nu med crop-kameran EOS R7 med sin pixeltäta sensor? Jodå den fungerade bra och jag fick många fina bilder med den och 100-500. Autofokusen var dock inte alls i samma liga som R6:an, det märkte jag ganska snart. Träffprocenten låg mellan 20-50% beroende på hur fåglarna flög. Bruset var hanterbart även lite mulna dagar tack vare bra brusreduceringsprogram som man har tillgång till idag, det är verkligen stor skillnad mot bara för 4-5 år sedan! Med R7:an förvandlas mitt 100-500 till ett 160-800 tack vare den mindre sensorn så där är det inte ofta jag funderar på att sätta på konvertern. Men nackdelen med den kameran är förstås den långsamma sensorutläsningen som gör autofokusen mindre träffsäker. De skarpa bilderna som kommer ut ur kameran (20-50% av alla bilder) är av mycket bra kvalitet tack vare sensorns 32 Megapixlar på den mindre ytan. Jag föredrog ändå den snabbare R6:an i somras trots den mycket lägre förstoringen. R7:an förstorar bilden över 1,8 gånger (ca 1,85 x) jämfört med R6:an tack vare många fler pixlar på en mindre sensoryta. Man har med andra ord en inbyggd konverter!

Tilläggas kan ju också att R7:an ger större detaljupplösning än med någon av de andra kombinationerna om bildskärpan väl sitter. Detta är helt uppenbart efter både den första testen och fälttesten i somras. Här kommer några bilder från R7:an:

Skräntärna vid Udda Änne.

Kustpipare tagna med R7

Ovan fiskmås och gluttsnäppa fotograferade med R7:an.

Slutsats

Slutsatsen blir en repetition av det som sades i del 1 i förra numret. Jag kommer i fortsättningen att använda både R6:an och R7:an lite beroende på väder och motiv. Den snabba fullformatskameran, Eos R6, kommer säkerligen att sitta på när jag ska fotografera snabba fåglar eller vid sämre ljus. Konvertern kommer att användas ibland när inte autofokussnabbhet är prio 1, men nu är jag även ganska trygg med att köra utan och istället skala upp bilderna i efterhand. Kanske undrar någon hur det fungerar att skala upp bilder tagna med konvertern eller bilder tagna med en cropkamera som t.ex. Eos R7. Jodå, det fungerar så länge bilden är skarp och fin från början. På nästa sida är ett strålande exempel från Udda Anne på att det fungerar (och det blir ju faktiskt den 4:e kombon – dock utanför testet eftersom det var en engångsföreteelse!)

Ängshök en eftermiddag på Udda Änne efter jobbet! Det roliga var att jag åkte ut med förhoppning att fotografera ängshök eller stäpphök som hade sträckt förbi flitigt under dagarna före. Väl nere hann jag inte ens ta av mig ryggsäcken innan jag fick syn på ängshöken som på lätta vingar passerade den vanliga obsplatsen nere vid stranden! På R6:an satt konvertern och i efterhand beskar jag bilden och skalade upp den uyyerligare ca 25 %. Ny Udda Änne-art! 5 minuter senare kom en fiskgjuse på ungefär samma avstånd. Vilken eftermiddag!!!

Jag avslutar med en bild på några förbisträckande gluttsnäppor tagna med R6:an.

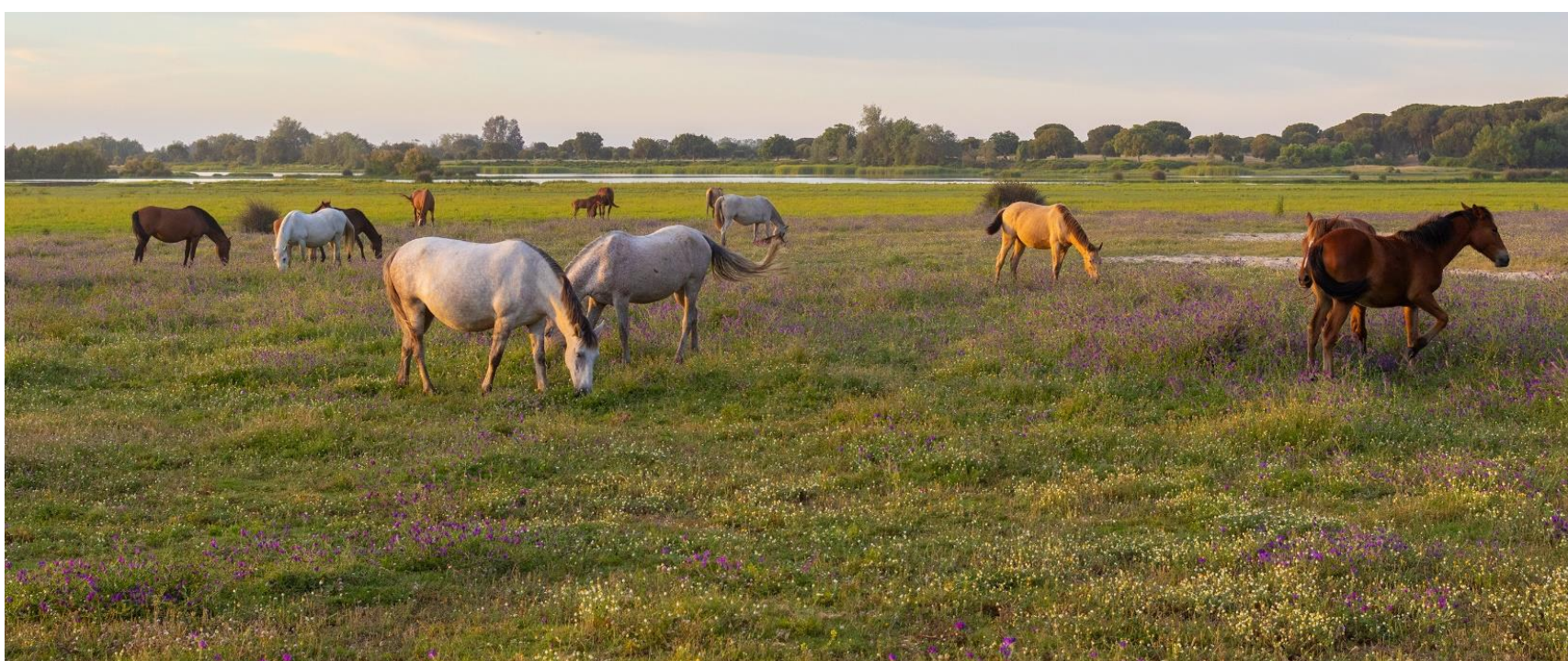
Jag återkommer efter nästa sommar då jag kanske testat några nya kombos vid min stående sommarsemesterplats vid Udda Änne, platsen med det magiska ljuset som är den absolut bästa att tillbringa lata sommarkvällar på! Kanske kommer nästa år också en större artikel om vadarfoto och vadarflyttning, vi får se...

Andalusien 4-11 maj 2024 – Alla bilder från reseberättelsen

Bildtextertexter och foto: Tony Svensson

Den bruna gladan, här i morgonsolens första ljus, är den vanligaste rovfågeln i Spanien. Under resan hade vi förvånansvärt lite andra rovfåglar, kanske för att vi inte hann lägga så mycket tid på bergslokaler som är mer rovfågelrika.

I vilda västen-staden El Rocíos omgivningar finns både stora våtmarker och torrare tallskogsområden med fågelrika småsjöar på gångsavstånd från stadens gator som enbart består av sand. Här ses de lösgående hästarna i morgonsolens ljus.

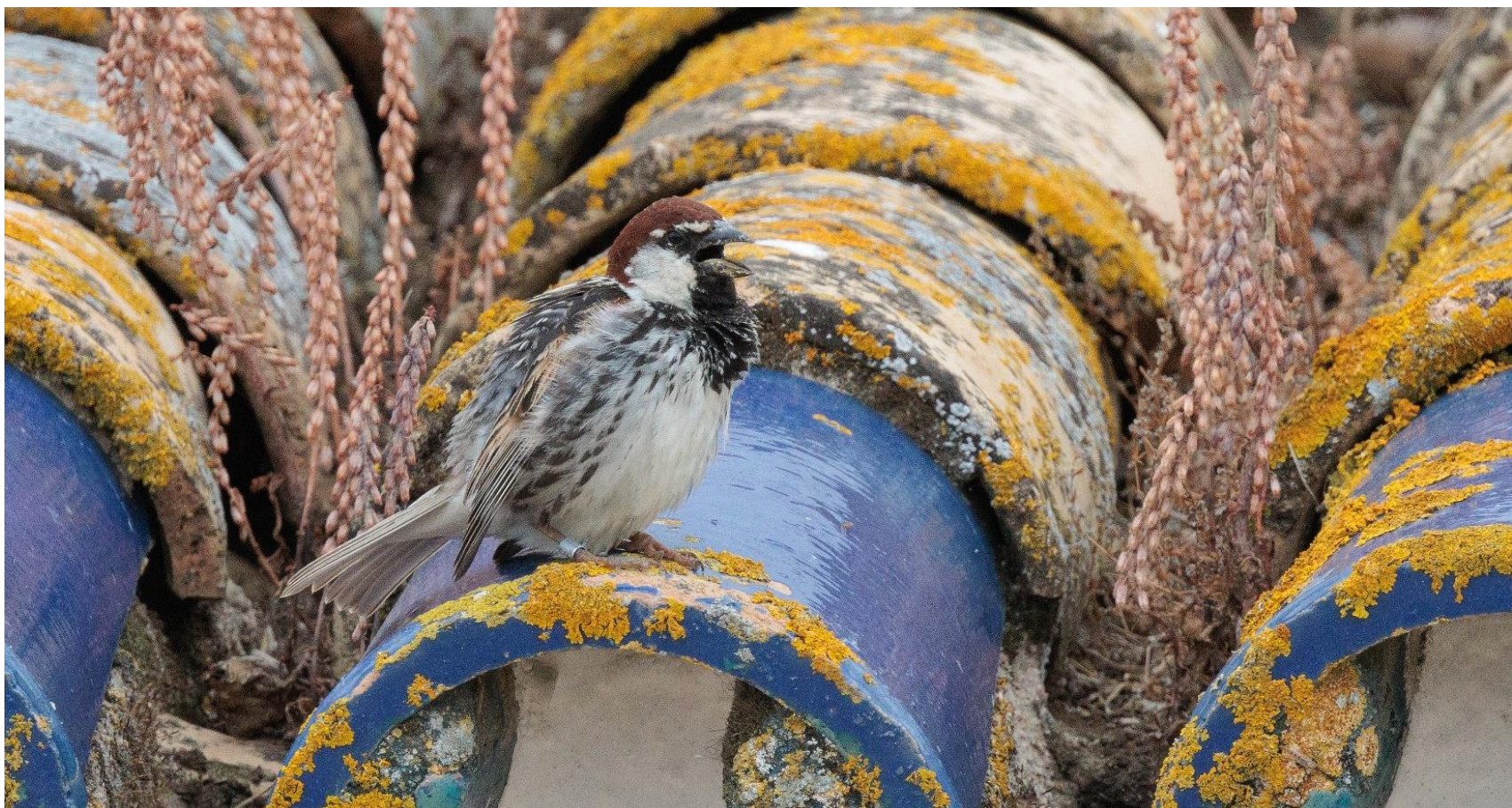
Flamingon var vanlig i området

Här är nästan hela flocken av rödspovar som passerade över våtområdet La Rocina

Rödhuvas dykand ovan och häckande vit stork med ungar nedan.

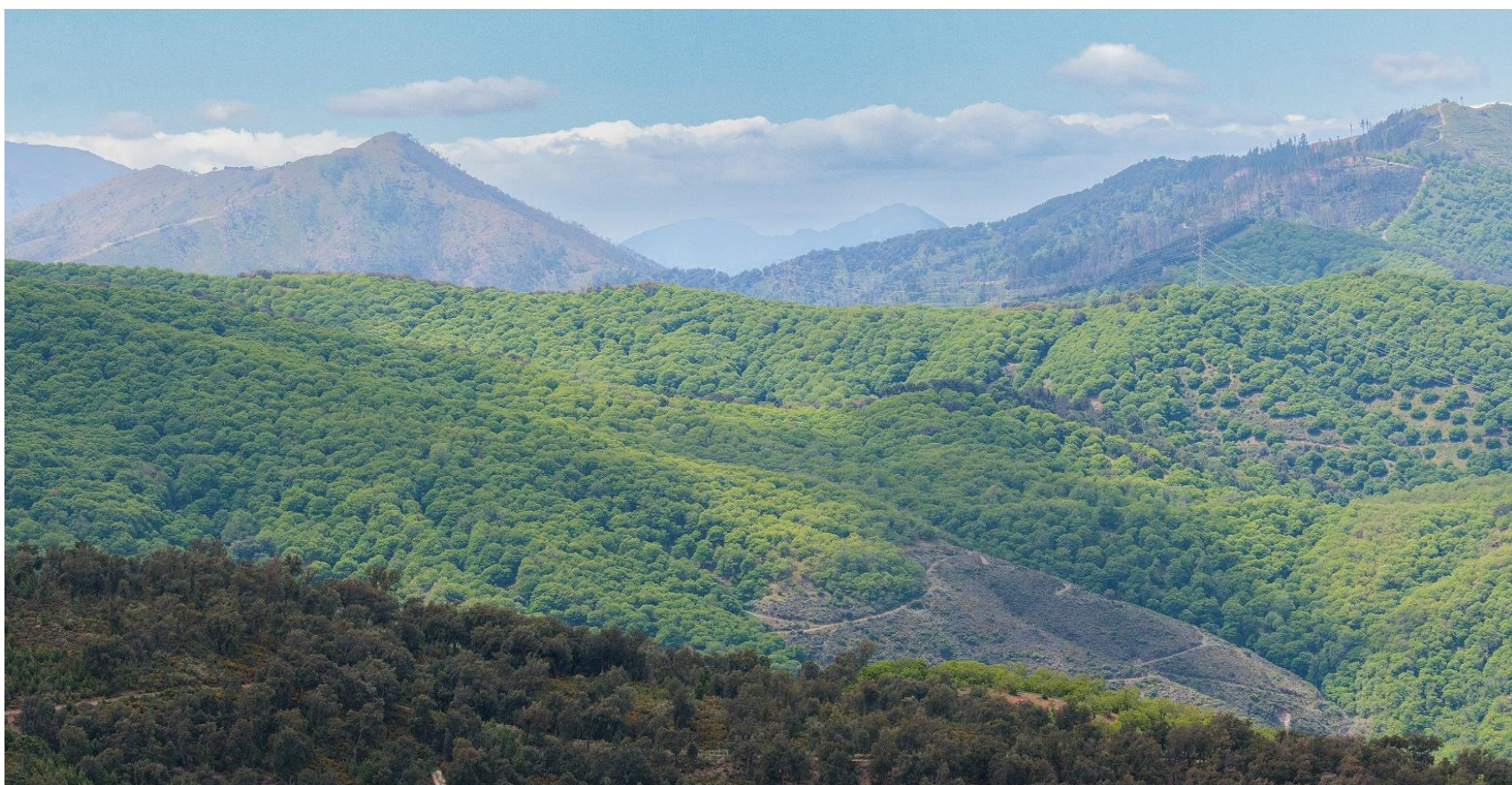
Den spanska sparven, som ser ut som ett mellanting mellan pilfink och gråsparv, häckar gärna i storkbon eller som här under tegelpannor.

Kohägrar som födosöker vid stränderna runt sjön. Vid strandängarna och i de torrare områdena sågs även biätare. Sjön är en säker lokal för den ganska sällsynta marmoranden som sågs men värmedaller och långt avstånd tillät inte att någon bild kunde komma med här.

Ett av de strategiskt placerade gömslena vid besökscentret utanför El Rocio.

Utsikt från rastplatsen benämnd Järnkorset/Järnmonumentet i flera fågelreseberättelser.

Rödstrupig sångare vid Sierra de las Nieves.

Gåsgamar utanför Grazalema

Häcksparv vid Las Nievas

Den svarthuvade vävaren har etablerat sig på flera ställen i sydligaste Spanien.

Ormörnen är relativt välspriidd i Spanien men man ser oftast bara en åt gången.

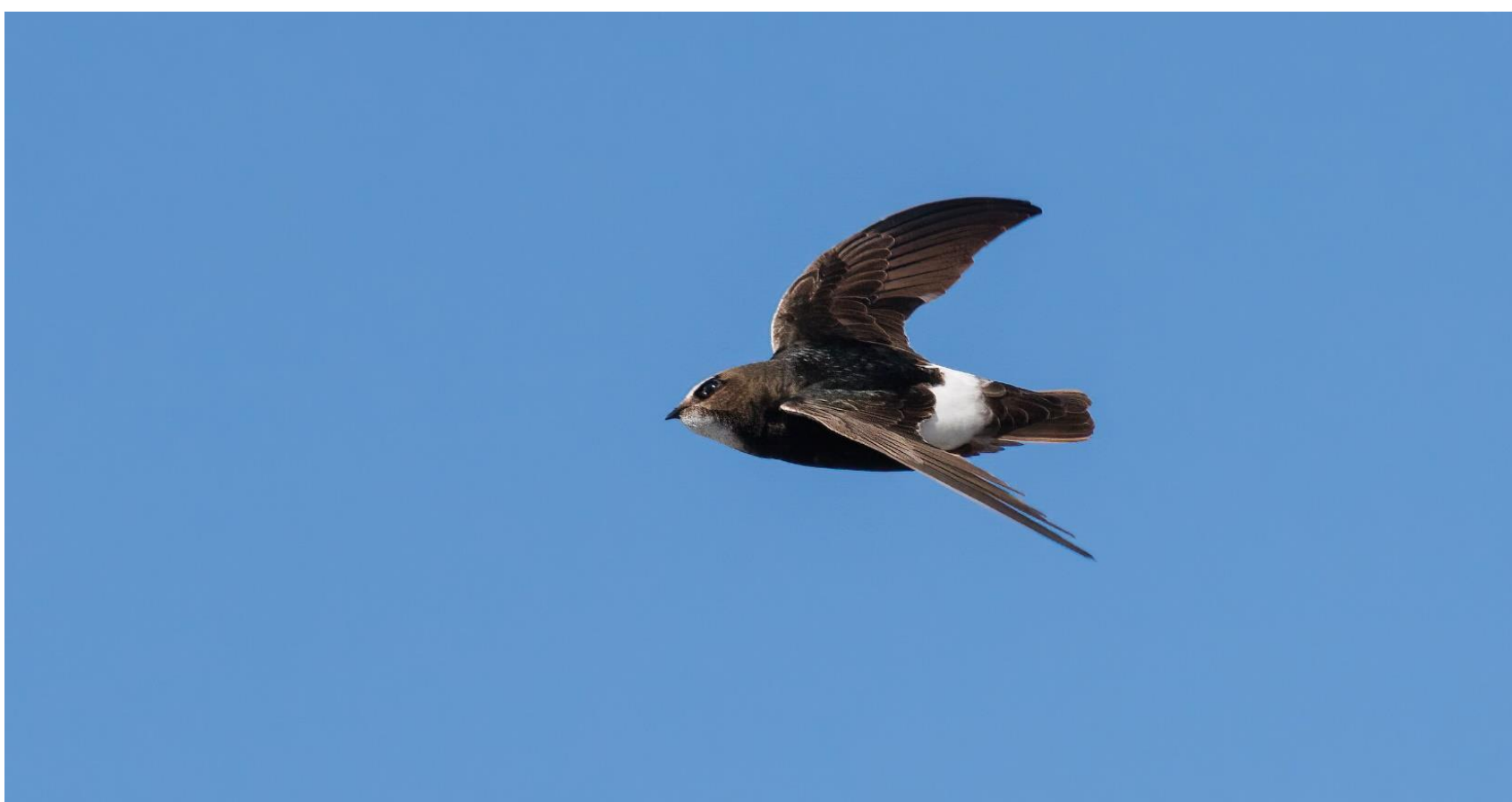
Purpurhägern är något alldeles extra när man får se den bra som här i Brasso del Este.

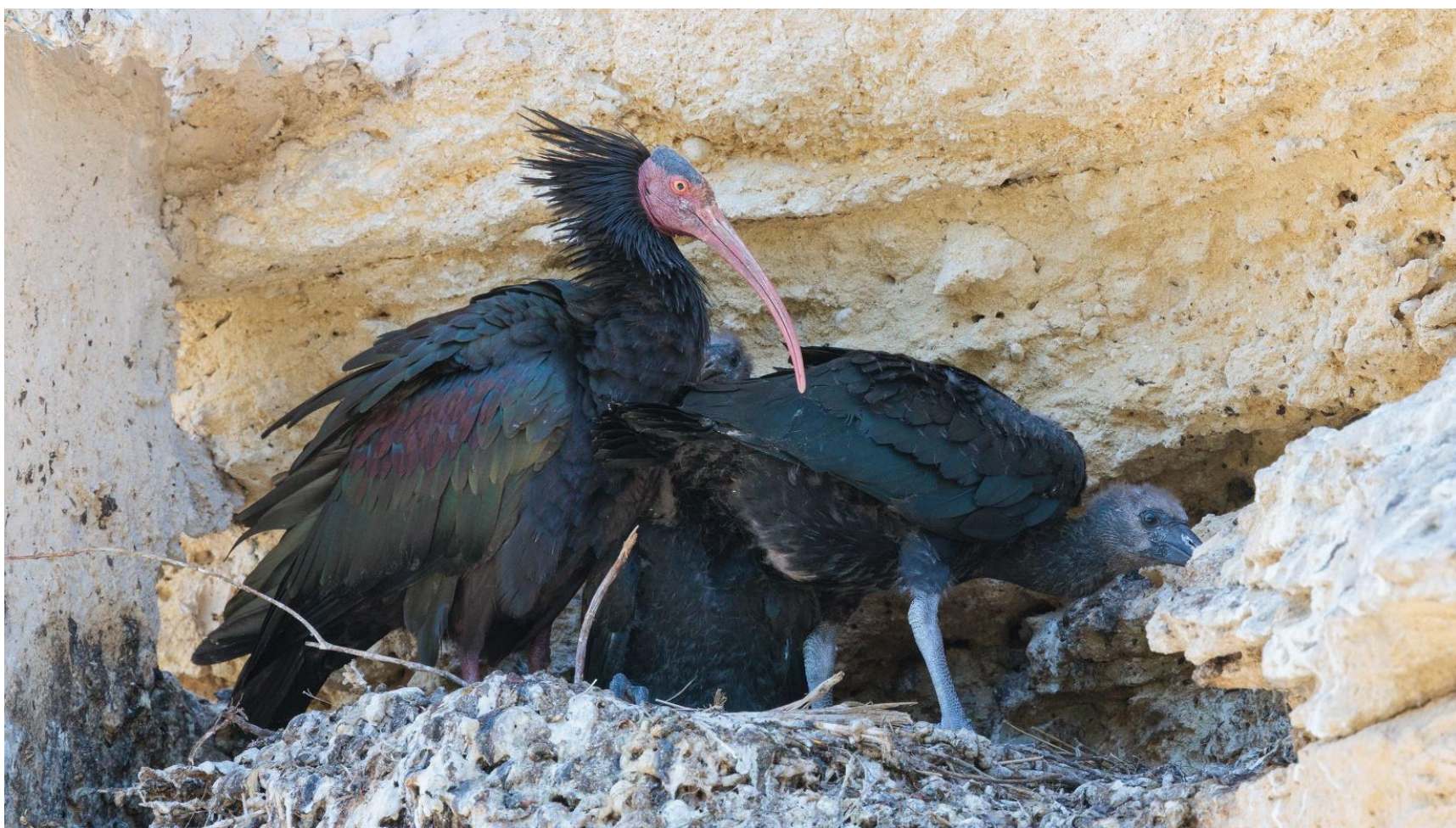
Även den breda huvud-dirtroaden i Brasso dammar så det gäller att man tar sin fika på rätt sida om vägen!

De rödvingade vadersvalorna flög förbi över de vattenfyllda våtmarkerna i södra delen av Brasso del Este

Vi fick mycket fina obsar på stubbstjärtseglarna vid Chipiona.

Eremitibisarna vid Vejer hade fullt upp med sina hungriga ungar!

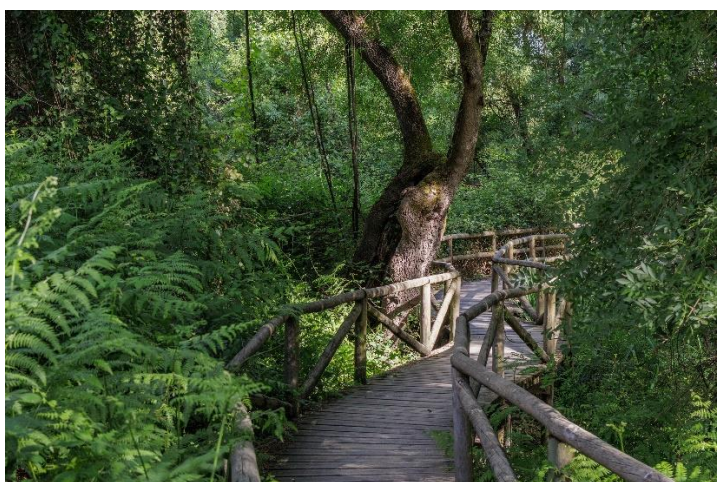
Morgonen inleddes utanför El Rocio.

Här fick vi fina obsar på födosökande härfågel.

Sammethättan visade sig och sjöng några strofer.

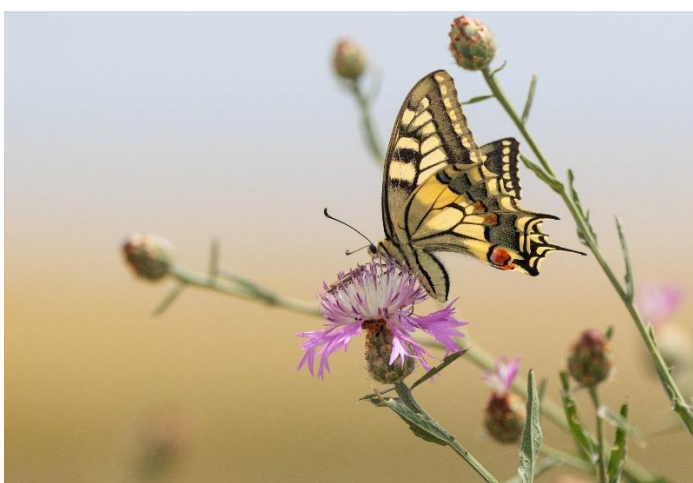

Intill jaktslottet hade man gjort fina spångar genom skogsträsket.

Rödfalkarnas holkar

Det var gott om fjärilar och blomster längs vägarna under hela resan.

Precis intill vägen låg ett gammalt pumphus med krukholkar uppsatta på sidorna. Här fann vi ett tiotal häckande rödfalkar.

Långnäbbad mås födosöker bland alla myggor som kläckts.

Svarthalsad dopping vid vägen nära Valverde-centret.

Medelhavstrutar vid badstranden i Matalascañas.

Rödnäbbade trutar.

Blek tornseglare i Matlascañas

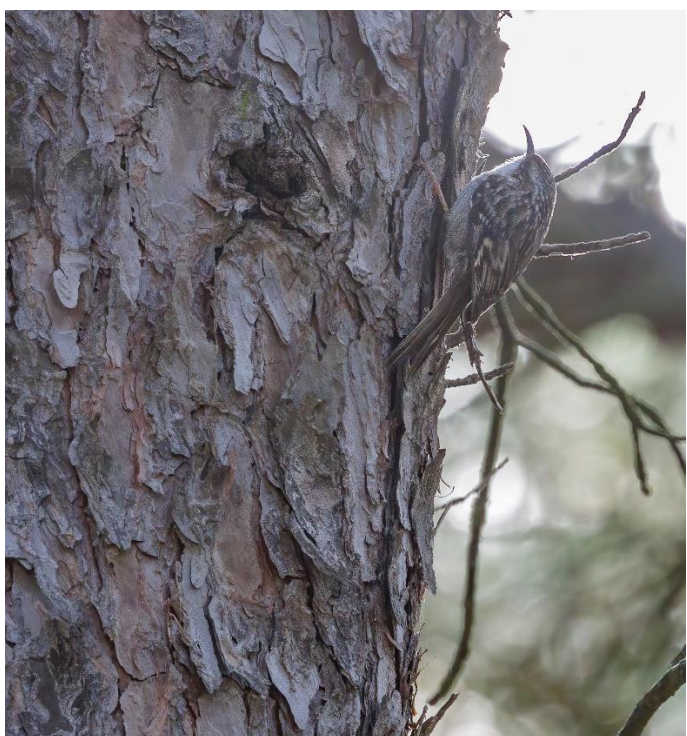
Dvärgörn av ljus fas i området mellan öster om el Rocio (på vägen mot Valverde-centret som var stängt)

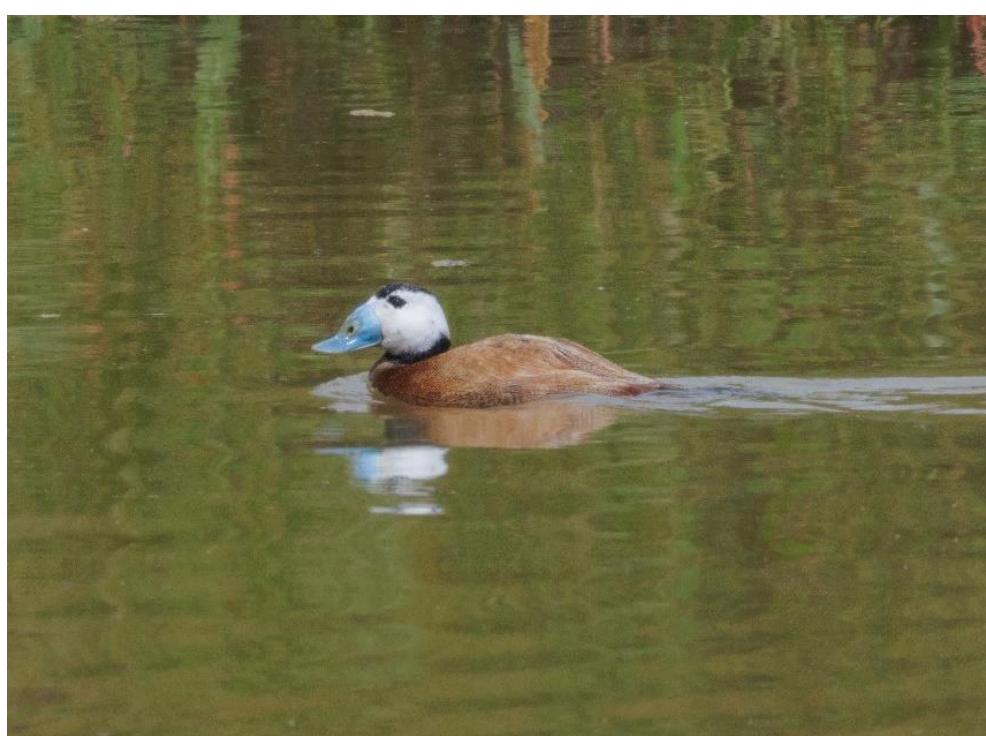
Den vita storken var mycket vanlig.

Även blåskata sågs på många ställen.

Trädgårdsträdkryparna trivdes bland tallar.

Kopparänderna såg på flera ställen.

Järnmonumentet där den svarta stenskvättan häckar.

Den vanliga tofslärkan

Skedstorkarna var betydligt vanligare än för 35-40 år sedan vid de första besöken i området!

Olika höfjärilar var det gott om.

Den rödhuvade törnskatan sågs på flera ställen.

Bjätare

Skaggtärna

Svarthakad buskskvätta

Varnande styltlöpare

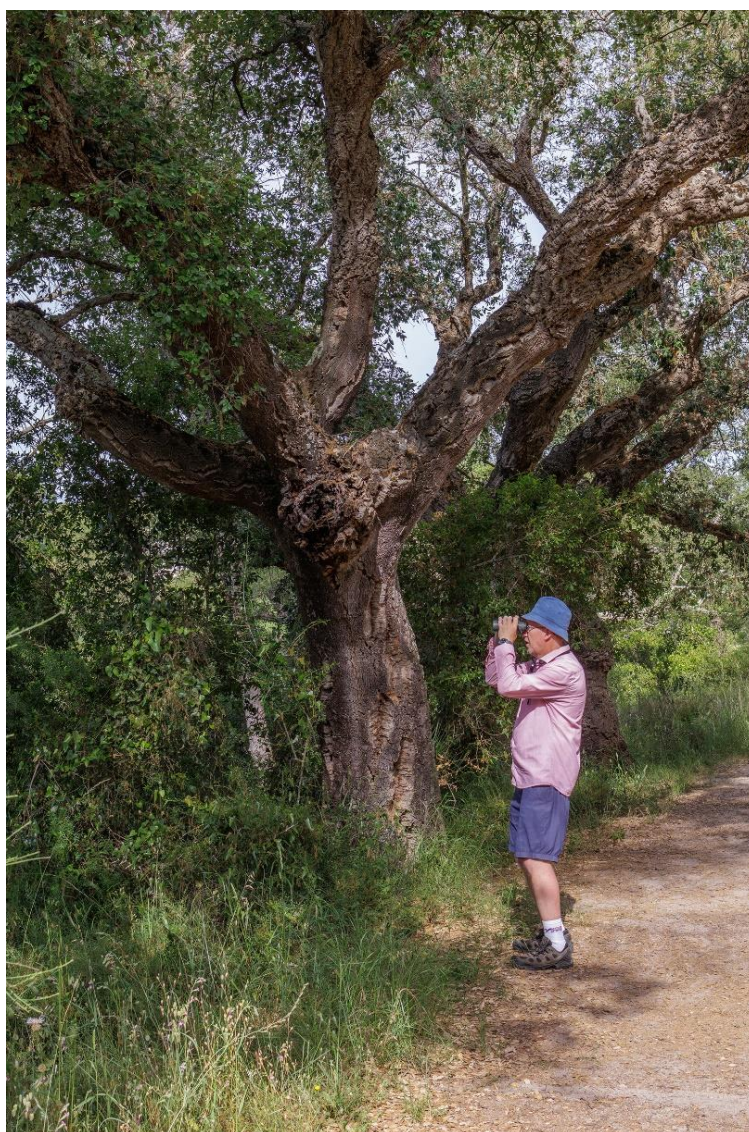

El Rocio

NU VAR DET SLUT

Den, på sandiga marker, vanliga blåskatan.

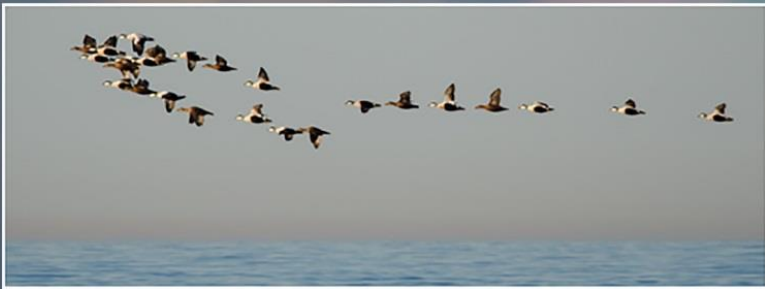
Tomas har fått syn på nåt?!

Vill du läsa hela reseberättelsen från Spanien -24 så hittar du den här:

https://www.naturreportage.se/material_24/Andalusien_maj_24_ny.pdf

NATURFOTOGRUPP SYDOST

Naturfotogrupp för dig med naturfotointresse i sydost

Är du intresserad av naturfoto och vill träffa likasinnade och utveckla ditt naturfotograferande så kanske Naturfotogrupp Sydost är något för dig. Som medlem kan du följa med på fotoutflykter (vi anordnar mellan 5 -10 st. om året). Den digitala medlemstidningen *Naturfoto i sydost* kommer att skickas till dig 4 gånger per år och publiceras på hemsidan i efterhand. På www.naturfotosydost.se kan du bidra med bilder och texter, likaså i medlemsbladet. Vi är aktiva i landets sydostligaste hörn med bas i Karlskrona, Ronneby och Torsås kommun.

Utveckla ditt fotograferande

Få tips och inspiration

Följ med på fotoutflykter

